

ANGELUS

3. neděle velikonoční

10. duben 2016

číslo 15.

ročník XI.

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Běloutín

Jásejte Bohu, všechny země, opěvujte slávu jeho jména,
vzdejte mu velkolepou chválu. Aleluja.

(Žl 66,1-2)

1. čtení: Sk 5,27b-32.40b-41 2. čtení: Zj 5,11-14 Ev.: Jan 21,1-19

**Žl 30 Chci tě oslavovat, Hospodine,
neboť jsi mě vysvobodil.**

Vzkříšený Syn žije v naší modlitbě

Když Bůh Otec nechává vzkřísit Syna, znovu tím »vyvádí« Slovo z mlčení. Přitom se nově odhaluje smysl Kristovy smrti. Kristus zemřel a prošel peklem, aby se ujistil, že hřích je s konečnou platností mrtvých a spolu s Ním pohřben a že smrt hříchu je definitivní. Vzal ho s sebou do pekla jako hřích mrtvý, hřích »oloupený o život«, hřích »připravený o ty«, kteří dříve byli jeho nositeli. A protože vykoupení lidí od jejich hříchů

spočívá právě v tomto, vstupuje Ježíš do vzkříšení. Od nynějška je Ježíš veskrze ten, kdo uskutečnil vykoupení a kdo se takto zjeví těm, kteří jsou jeho, v nové podobě, osvobozené od všeho, co na sobě nesl; je tím, kdo to vše protrpěl až do konce.

Nová podoba Pána během čtyřiceti dní (kdy se po vzkříšení zjevoval učedníkům) je pro lidi novým pozváním k následování. Toto následování je snazší, nese v sobě více jistoty, víra se může opřít o přítomnost Živého. Předtím Ježíš vykoupení člověka zasel, teď vystupuje jako »plodnost« své setby. On sám je dokonalým plodem, zralým a připraveným znovu se darovat Otci. Z tohoto darování se Otci pramení novým způsobem eucharistie a vzniká zpověď. Cesta hříšníka k Bohu se skrze Syna proměnila: stala se cestou »vykoupeného hříšníka«.

Nastává jakési zrušení času. Syn byl v podsvětí, pohřbil sem, co bylo určeno k rozkladu, a zároveň z něj vystupuje jako zralý plod. Ukazuje, co »zmohlo« Slovo, a rovněž, jak úžasně působí Otec. A když nyní prochází zavřenými dveřmi a pozemské zákony pro něj už neplatí, ukazuje, jakou průraznou silou disponuje jeho plodnost. Už se nenechá zadržet našimi hříchy, nenechá se odstrčit stranou, nenechá se odvrhnout. Cesta běží přímo k Otci bez obtíží, s lehkostí, vlastní vzkříšené podobě Vykupitele.

A když se v budoucnu bude mluvit o křesťanské lásce, pak díky Pánu víme, že tato láska všechno snese a trpělivě vydrží, aby vposledku přijala podobu dokonale jasné, šířící se záře. Velikonoce jsou svátkem zvěstované lásky, jejího nového proniknutí do našeho světa, jejího proudění všude, do všech směrů. Hodina, o které nikdo nevěděl, nastala. Už není potřeba, aby ji nikdo neznal, nyní je znát, je to den a hodina setkání, plnosti lásky.

Kdo se teď modlí k Pánu, modlí se k Vítězi, který všemu, co bylo dříve, co prožil, dává novou hodnotu. Dny stvoření se proměnily, modlitba tvorů k Bohu je součástí modlitby Syna k Otci. Otec se dotkl mrtvého Syna, aby ho probudil, očekává Ho u sebe v nebi, ale Syn s sebou vezme to, co zde na zemi zasel. V Synu jako takovém se uskutečnilo nové setkání nebe se zemí. Do země je pohřbeno, co bylo odsouzeno k smrti: celá tíha našich hříchů; a tak nebe nyní může obdržet to, co Syn přináší domů jako žeň, nebeskou lásku, kterou na zemi zasel.

Její prvotinou je naše modlitba, kterou Syn oddělil a očistil od hříchu. Od této chvíle Otec poznává naši modlitbu, protože v ní žije Syn, protože jeho smrt v nás přinesla plody a On nyní tyto své plody přináší Otci.

(www.vojtechkodet.cz)

KOUTEK PRO DĚTI

31. Že jsi mě viděl, věříš

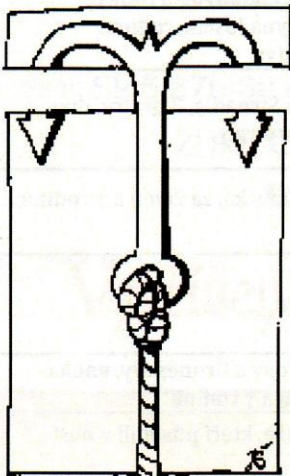
Chodíš někde pravidelně mimo školu? Třeba na trénink nebo do „zušky“? (...) Kája chodil dvakrát týdně na trénink, ale vůbec ho to nebavilo. Když byl menší, rád si s tatškou kopal s míčem na jejich dvorku. Ale pak tatka začal odjíždět na dlouhé služební cesty, neměl čas a Káju přihlásil do mladších žáků místního fotbalového oddílu. Někteří kluci byli fajn, ale zato trenér... Křičel, používal ošklivá slova, taková, jaká doma nikdo neřikal, a Kája se ho bál. Pak se celá jejich rodina přestěhovala do města. V nové třídě si Kája brzy našel dobré kamarády a ti ho lákali do florbalu. Víš, jak se to hraje? (...) Kluci tvrdili, že trenér je bezva, že vždycky přijdou domů úplně vysmátí a že se hodně naučili. Ale Kája jim nevěřil, měl svoje špatné zkušenosti. Líbilo se mu v gymnastice, kam někdy doprovázel mladší sestřičku. Ale spolužáci se mu smáli: „Přece nebudeš chodit cvičit s malýma holkama!“ Jedno pondělní odpoledne měl tatka volno a Kájou se ruku v ruce vydali k tělocvičně. Kája se ho držel jako klišť, ještě když slyšeli za dveřmi hlasy mnoha kluků a rány míče do ostění, natožpak křik bojujících družstev. O přestávce se rozlétly dveře od šaten. „Tak tady jsi, no konečně,“ smál se na Káju mladý trenér. „Už mi o tobě kluci povídali.“ Měl tak veselé oči, že se Kája klidně pustil tátovy ruky a šel s ním dovnitř. Když se večer vrátili domů, jeho nadšení nebralo konce. Trenér ho tolikrát pochválil, že si připadal jako mistr světa. Už se těšil na příští trénink.

Nějak podobně se cítil i apoštol Tomáš v dnešním evangeliu. Věděl, že Pán Ježíš zemřel, a říkal si, že už z toho bude asi až do konce života smutný. Neuvěřil svým kamarádům, že Ježíše viděli. Neuvěřil, že je Ježíš živý. To je přece nesmysl, tvrdil a nikdo ho nedokázal přesvědčit. Druhou neděli po velikonočním ránu byl Tomáš s ostatními pohromadě. Vtom prošel přes zavřené dveře do místnosti Pán Ježíš, podíval se na Tomáše a ukázal mu své ruce, kde byly díry po hřebících z ukřižování. Potom na Tomáše promluvil a Tomáš v jediném okamžiku zapomněl na všechno špatné, na svůj hněv a podezírání. Najednou měl velkou radost. Konečně uvěřil, že Pán Ježíš žije. Od této chvíle se úplně změnil a už nikdy nebyl smutný.

Aktivita: Popros kněze, katechetu nebo někoho blízkého, aby ti ukázal obrázek Pána Ježíše podle sestry Faustyny Kowalské - Boží milosrdenství. Podívej se na paprsky, které jdou z jeho ran na všechny lidi, aby je vysvobodily ze smrti. Nakresli si na papír barevný proud těchto paprsků a do nich nakresli postavy (napíš jména) lidí, které máš rád.

Modlitba: Pane Ježíši, já věřím, že jsi vstal z mrtvých a jsi živý. Také věřím, že slyšíš, co ti říkám, že vidíš, co dělám. Věřím, že ke mně můžeš kdykoliv přijít, přes jakoukoliv stěnu. Nejsnadněji přicházíš, když tě lidé přijímají ve svatém přijímání. Věřím, že chceš dát všem lidem stejnou radost jako apoštolu Tomášovi. Amen.

Naděje není odpovědí na všechna naše proč, dává nám ale dost světla a síly

V naději máme bezpečnou a pevnou kotvu pro duši. Ona proniká až do samého vnitřku nebes, kam pro nás jako předchůdce vstoupil Ježíš. (srv. Žid 6, 19-20)

Naděje není odpovědí na všechna naše proč, ale dává nám dost světla a síly, abychom putovali údolím stínů plni důvěry a odvahy. V životě totiž nastávají situace, které by nás musely přivést k zuřivosti, vzpouře nebo uvrhnout do zoufalství, kdybychom stále znovu nezačínali s onou nadějí, která se naplno projevuje při slavení Velikonoční noci: **Ježíš žije, vstal z mrtvých, Bůh ho vzkřísil. Potupná smrt na kříži nebyla posledním slovem! Existuje nový začátek, který přichází skrze utrpení, smrt a zoufalství, a který skrze vzkříšení směřuje k novému stvoření** (srv. Řím 4,17).

Smíme proto očekávat nová nebesa a novou zemi, kde „Bůh setře každou slzu z očí, kde nebude už smrti ani zármutku, nářku ani bolesti, protože starý svět pominul“ (srv. Zj 21,4). Tajemství Velikonoc dává právo doufat nepřehlednému množství těch, kteří přišli v životě nějak zkrátka. (podle J. B. Brantschena)

Křesťanská naděje spočívá na víře ve zmrtvýchvstání.

Ke své životní cestě potřebujeme menší i větší naděje, které nás den co den udržují při životě. Tyto naděje ale nestačí, pokud schází velká naděje – která musí přesahovat všechno ostatní. A takovou nadějí může být jen Bůh, který zahrnuje celek a který nám může předložit a darovat to, čeho my sami nejsme schopni dosáhnout.

K naději jako její nedílná součást patří to, že ten, kdo ji má, je obdarován: být obdarován tedy k naději zkrátka patří. Bůh je základem naděje – nikoliv ovšem jakýkoliv bůh, ale Bůh, který nese lidskou tvář a miloval nás až do krajnosti: jak každého jednotlivce, tak lidstvo jako celek. Jeho království není jakýsi imaginární „onen svět“, umístěný do budoucnosti, která nikdy nenastane; jeho království je tam, kde je milován a kde nás zastihne jeho láska. Jen jeho láska nám umožňuje, abychom ve vší střízlivosti, den po dni vytrvali ve světě, který je nedokonalý, a neztráceli elán naděje. Jeho láska je nám také zárukou toho, že existuje to, co jen mlhavě tušíme, a přece v hloubi srdce očekáváme: život, který je „skutečně“ životem.

(Benedikt XVI., Encyklika *Spe salvi* čl. 31)

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 10. 4. do 17. 4. 2016

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
3. neděle velikonoční 10. 4.	Hustopeče	8:00	Za † Josefa Kopřivu, manželku Cecílii, zetě Vratislava a rodiče a sourozence Kopřivovy a Škrhlovy a živou rodinu
	Špičky	9:30	Za živé a † farníky
	Bělotín	11:00	Za † Elišku Vychodilovou a rodiče Vychodilovy, syna Josefa, rodinu Zábranskou a dvo
Pondělí 11. 4. <i>sv. Stanislav, památka</i>	Špičky	18:00	Za † Miroslava Strnadla, 2 bratry, dvo a rodiče z obou stran
Středa 13. 4. <i>sv. Martin I.</i>	Černotín	18:00	Za † Marka Tomečka, za živou a † rodinu a dvo
Čtvrtek 14. 4. <i>sv. Lambert</i>	Bělotín	18:00	Na úmysl dárce
Pátek 15. 4. <i>sv. Anastásie, sv. Damián de Veuster</i>	Hustopeče	18:00	Za rodiče Štaffovy a Gronesovy, vnuka Jaromíra, živou a † rodinu Za živé a † kněze, kteří působili v naší farnosti
Sobota 16. 4. <i>sv. Bernardeta Soubirous</i>	Špičky	18:00	Za † Jana Hýžu, rodinu Hýžovu a Schindlerovu a dvo
4. neděle velikonoční 17. 4.	Hustopeče	8:00	Za † Jiřinu Klézlovou, rodiče z obou stran a živou rodinu
	Černotín	9:30	Za živé a † farníky
	Bělotín	11:00	Za † Zdeňka Vašíčka, rodiče a živou a † rodinu Vašíčkovu

Ohlášky:

- * Společnost mládeže se sejde v pátek 15. dubna v 19 hod. na faře v Hustopečích. Jsou zváni všichni mladí nejen k modlitbě, ale i k společnému setkání.
- * Pouť do LURD se uskuteční v termínu od 25. do 29. 10. 2016. Navštívíme také Barcelonu a Toulouse. Cena je 12.600,- Kč. Cena zahrnuje: leteckou dopravu s poplatky, 4x hotelové ubytování se snídaní, 2x večeři, autobusovou dopravu, odborného průvodce, pojištění proti úpadku. Přihlášky si můžete vyzvednout v sakristii.
- * Chceš se zúčastnit světového setkání mládeže a nemáš dostatek financí? Pak Tě zveme na brigádu, která se bude konat 16. dubna v Hranicích. Sraz je na faře 8:30 a bude se uklízet kostel a fara. Odměna jistá.
- * Pouť za obnovu rodin a nová kněžská a řeholní povolání se uskuteční v sobotu 23. dubna. Odjezd bude upřesněn příští neděli. Program začíná v 15⁰⁰ hod. Napište se na připravený list papíru.

Tel. na faru: ☎ mobil: 733 741 614

 Webové stránky farnosti: www.ihustopece.cz/farnost/

ANGELUS vychází pro vnitřní potřebu farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín v nákladu 330 kusů. Vydává P. František Antonín Dostál.